

وانه‌ی ٦٥: پزیشکی مه‌زن

مه‌رقوس ١ و ٢

وهك تۆ ده‌زانی، له گه‌شته‌كه‌مان له نووسراوه پیرۆزه‌كان، ئیستا له ئینجیل دیراسه‌ت ده‌كه‌ین. ئەمه‌ ئه‌و په‌رتوکه پیرۆزه‌یه‌ که‌وا باسی مزگینێ خۆشی ده‌کات ده‌رباره‌ی مه‌سیح هاته‌ جیهان بۆ ئه‌وه‌ی منداله‌کانی ئاده‌م پزگار بکات له ده‌سه‌لاتی شه‌یتان و گوناوه. له‌ وانه‌ی رابردوو‌ماندا، خۆیندمانه‌وه‌ که‌ عیسا‌ی مه‌سیح ده‌ستی کرد به‌ سه‌ردانی شاره‌کان، خه‌لکانی فیر ده‌کرد و هه‌موو نه‌خۆشیه‌یه‌ک په‌تایه‌کی ناو‌خه‌لکی چاک ده‌کرده‌وه‌. ناوی بلا‌وبوه‌وه‌ له‌ خا‌که‌که‌دا.

ئهمیۆ به‌رده‌وام ده‌بین له‌ گێرانه‌وه‌ی چیرۆکی عیسا‌ی مه‌سیح بۆ ئه‌وه‌ی ببینین چۆن فیرکردنه‌کان و ئیشه‌کانی جیا‌واز بوون له‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ی پێش ئه‌و. عیسا‌ ژنی نه‌هینا‌ بوو، مائی نه‌بوو، سامانی دنیا‌یی نه‌بوو. ئه‌و تا‌ک بوو له‌ نێوان پیا‌واندا. ته‌نها یه‌ک شت گرنگ بوو لای ئه‌و: ئیراده‌ی ئه‌و که‌سه‌ جی‌ به‌ جی‌ بکات که‌وا ئه‌وی نارد، و ئه‌و ئیشه‌ ته‌وا‌و بکات که‌ خودا پیتی سپارد‌بوو.

له‌ئینجیل مه‌رقوس به‌شی یه‌که‌م، نووسراوی پیرۆز ده‌فه‌رموی: (مه‌رقوس ١) ^{٢١} ئینجا (عیسا و قوتاییه‌کانی) چوونه (شاری) که‌فه‌رنا‌حوم. له‌ کاتی‌که‌دا شه‌مه‌مه‌ بوو چووه‌ که‌نیشته‌ و ده‌ستی کرد به‌ فیرکردن. ^{٢٢} له‌ فیرکردنه‌که‌ی سه‌رسام بوون، چونکه‌ وه‌ک ده‌سه‌لاتدارێک فیری ده‌کردن، نه‌ک وه‌ک ماله‌مان. ^{٢٣} له‌په‌ر له‌ که‌نیشته‌که‌یان یه‌کی‌کی لێ‌بوو رۆ‌حی پێسی تێدا‌بوو، ها‌واری کرد، ^{٢٤} وتی: (عیسا‌ی ناسیره‌یی، چیت لێ‌مان ده‌وێت؟ ها‌تووی له‌ ناومان به‌یه‌ت؟ ده‌تاسم تۆ کبیت، پیرۆزه‌که‌ی خودایت!) ^{٢٥} عیسا‌ لێ‌ی ر‌ا‌خو‌ری و فه‌رمووی: (بێ‌ده‌نگ به‌! لێ‌ی وه‌ره‌ ده‌رمه‌ه!) ^{٢٦} ر‌ۆ‌حه‌ پێسه‌که‌ش خو‌وگرته‌ی کرد و ها‌وارێکی به‌رز ی لێ‌ هه‌لستا و لێ‌ی هاته‌ ده‌ره‌وه‌. ^{٢٧} هه‌موو سه‌رسام بوون و که‌وتنه‌ په‌رسا‌ر له‌ یه‌کنتری: (ئه‌مه‌ چیه‌؟ فیرکردنێکی نوێیه‌ به‌ ده‌سه‌لاته‌وه‌! فه‌رمان به‌ ر‌ۆ‌حی پێسی ده‌کات و گوێ‌ر‌ا‌به‌لی ده‌بن.) ^{٢٨} یه‌کسه‌ر نا‌وبانگی به‌ هه‌موو نا‌وچه‌ی ده‌رووبه‌ری جه‌لیل بلا‌وبوه‌وه‌.

فیرکردنه‌کانی عیسا‌ زۆر جیا‌واز بوون له‌ فیرکردنه‌کانی مامۆستا‌کانی یاسا و یاخود مامۆستا ئایینه‌کان. هه‌موو ئه‌وانه‌ی گوێیان ر‌ا‌گرتبوو له‌ عیسا‌ له‌ که‌نیشته‌ (که‌ شوێنێکی تابه‌ته‌ بوو بۆ په‌رستن و ر‌ینمایی له‌ نووسراوه‌ پیرۆزه‌کان) سه‌رسوپما‌و بوون له‌ وشه‌کانی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و به‌ ده‌سه‌لاته‌وه‌ فیری ده‌کردن، که‌ مامۆستا‌ی یاسا‌کانی ئه‌وان نه‌یان‌بوو.

ده‌رباره‌ی مامۆستا‌یانی یاسا ده‌زانن. ئه‌وان ده‌بوایه‌ ته‌ورات و زه‌بووره‌کان و په‌رتوکه‌کانی پێغه‌مبه‌رانی تر پوون بکه‌نه‌وه‌. به‌لام زۆریه‌یان نه‌یان‌ده‌توانی به‌شێوه‌یه‌کی باش نووسراوه‌کانی پێغه‌مبه‌ران شی بکه‌نه‌وه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لێ‌ی تینه‌گه‌یشته‌ن! هه‌موو ئه‌رکه‌ ئایینه‌کان و داب و نه‌ریتی با‌و‌و‌با‌پیرانی خۆیان ده‌زانی، به‌لام وشه‌ی په‌روه‌ردگاریان نه‌ده‌ناسی. شاره‌زا ئایینه‌کان ناوی خودایان به‌ ده‌م به‌رز ر‌ا‌ده‌گرت، به‌لام وشه‌ی ئه‌ویان خۆش نا‌ویست. بۆیه‌، کاتی عیسا‌، دارتاشی هه‌ژاره‌که‌، چووه‌ ناو‌که‌نیشته‌که‌ و ده‌ستی کرد به‌ پوونکردنه‌وه‌ی نووسراوه‌ پیرۆزه‌کان به‌ ده‌سه‌لات و روونی، ئه‌م مامۆستا‌یانه‌ زۆر شه‌رمه‌زار بوون. و بۆ زیاتر سه‌ر شو‌رپیان، خه‌لکه‌که‌ی له‌ناو‌که‌نیشته‌که‌ زۆر سه‌رسوپما‌و بوون به‌ وشه‌کانی عیسا‌ و ئیشه‌کانی و له‌ یه‌کتريان ده‌پرسی، (ئه‌مه‌ کیه‌؟ ئه‌م فیرکردنه‌ نوێیه‌ی له‌ کوێ‌وه‌ هینا‌وه‌؟ چۆن ده‌توانی به‌م جۆره‌ ده‌سه‌لاته‌وه‌ فیربکات؟ ته‌نا‌هت فه‌رمان به‌ ر‌ۆ‌حی خراپ ده‌دا، و ئه‌وانیش به‌گوێی ده‌که‌ن! هه‌رگیز شتی واما‌ن نه‌بینیوه‌! که‌س تانیستا وه‌ک ئه‌م پیا‌وه‌ فیرکردنی نه‌کردوه‌! که‌س تانیستا شتی وای نه‌کردوه‌ وه‌ک ئه‌مه‌ی ئه‌م!)

به‌راستی، له‌و پۆزه‌ی ئاده‌م گونا‌هی کرد تا ئه‌و پۆزه‌ی عیسا‌ ده‌ستی کرد به‌ پشان دانی موعجیزه‌کان، خه‌لکی که‌سی وا به‌ هی‌زیان هه‌رگیز نه‌بینی بوو. به‌لام ئیستا یه‌کێک ده‌بینن که‌وا ده‌توانی به‌ تا‌قه‌ وشه‌یه‌ک وا له‌ شه‌یتان و جنۆکه‌کانی هه‌لبێن له‌ ده‌ستی! ته‌نها ئه‌و مه‌سیحه‌ی له‌ ئاسمان هات بوو ده‌یتوانی شتی واکات! بینیت جنۆکه‌که‌ی ناو‌پیا‌وه‌که‌ چی به‌ عیسا‌ ووت؟ ها‌واری کرد و ووتی،

(عیسای ناسیره یی، چیت لیمان دهویت؟ هاتووی له ناومان بدهیت؟ ده تناسم تو کییت، پیروزه که ی خودایت!) جنوکه کان ده یانزانی عیسا له کوپوه هات بوو و کی بوو. به لام، زوربه ی خه لک نه یانده زانی عیسا کیته. شه پتان و فریشته خرابه کاره کانی زور زور ترسان له پوره دگار عیسا، له بهر نه وه ی بی گومان بوون له وه ی نه و ووشه یه یه که خودا ناسمان و زهوی پیی دروست کردوه له سهره تادا. ده یانزانی که عیسا نه و که سه پیروزه یه که وا ده سه لاتی هه یه فرپان بداته ناو ناگری تاهه تایی! له بهر نه وه بوو له ترسان ده له رزین له گه ل بیستنی ناوی عیسا.

نیستاش، با بهر ده وام بین له نیجیلی مرقوس له به شی یه که م. نو سراوی پیروز ده فهرموئ: (مرقوس ۱)

۲۹ نه و کاته ی (پاشان عیسا و قوتابییه کانی) که نیشته که یان به جی هیشت، له گه ل یاقوب و یوحنا چونه مالی شیمون و نه اندراوس. ۳۰ خه سووی شیمون له ناو جیگا که وتبوو، تایی هه بوو، خیرا باسی نه ویان بو عیسا کرد. ۳۱ نه ویش هات، ده ستی گرت و هه لیستانده وه. تابه که به ری دا و ده ستی کرد به خزمه تکر دنیان. ۳۲ نیواره داهات و پوز ناو بوو، هه موو نه خوش و که سیکیان بو هینا پوچی بیسی تیداییت. ۳۳ هه موو شاره که له بهر دهرگا کو بوونه وه. ۳۴ زور نه خوشی به جوړه ها دهرده وه چا کرده وه، زور پوچی بیسی دهر کرد و نه ی هیشت پوچه پیسه کان بدوین، چونکه ناسیمان. ۳۵ بو به یانی هیشتا تاریک بوو، هه لستا و چوه شوینیکی چوله وانوی و له وی ده ستی کرد به نویژ کردن. ۳۶ شیمون و نه وانهی له گه لی بوون به شوینی دا گه ران ۳۷ که دوزیانه وه پیان وت: (هه موو به دوات دا ده گه ران). ۳۸ پیی فهرموون: (وهرن با بر پینه دلیه کانی دهورو پش، تاکو له ویش جار بده م، چونکه بو نه مه هاتووم). ۳۹ جا چوو تاکو له هه موو جه لیل دا له که نیشته کانیان جار بدات و پوچی بیس دهر بکات. ۴۰ نیجا پیواویکی گول هاته لای و لی پارایه وه، چوکی دادا و پیی ووت: (نه گهر بته ویت، ده توانیت پاکم بکه یته وه). ۴۱ عیسا دلی پیی سووتا و ده ستی دریز کرد، ده ستی لی دا و پیی فهرموو: (ده مه ویت. پاک بیه وه!) ۴۲ یه کسه ر گولیه که ی لی بووه و پاک بووه.

به و شیوه یه عیسا خه لکی له هه موو نه خوشیبه ک و دهر دیک چاره سهر دهر کرد، و به زه یی به نه وه کانی نادم نیشان دده، له بهر نه وه ی ماندوو و بی چاره بوون وه مری بی شوان. به لام هو یه کی تر هه بوو بو نه وه موو موعجزانه ی عیسا نه نجامی دان. عیسا هه موو جوړه نه خوشیبه کی چاک کرده وه و جنوکه ی له خه لکی دهر دهر کرد بو نه وه ی بون نه وه کانی نادم بیسه لمی پی که نه و مه سیحه یه که خودا به لی پی هاتنی دابوو زور له وه پیش له سهر زاری پیغه مبه ره کانی. بو نمونه، خویندمانه وه که پیغه مبه ر نیشایا سهدان سال پیش له دایک بوونی عیسا نووسی که کاتی مسیح دیت، (چاوی نابینا کان ده کر پته وه و گوپی که ره کان ده کر پته وه. نه وسا شهل وه ک ناسک باز ددهات و زمانی لال هاواری خوشی ده کات!) (نیشایا ۳۵: ۵، ۶) به م ووشانه، پیغه مبه ر نیشایا رایگه یاند که مسیح موعجزه ی وا ده کات که که س هه رگیز نه یکردی. پیشتتر بینیمان چون خودا توانای نه نجامدانی موعجزه ی مهنی دا به موسا و نیلیا. به لام نه و موعجزانه ی نه وان نه نجامیان دا زور که م بوون به رامبه ر نه وانهی مسیح نه نجامی دان. هه روه ها، موسا و نیلیا هیچ هیزیکی خو یان نه بوو بو نه وه ی نه و موعجزانه نه نجام بدن. به لام عیسا مسیح پر بوو له هیزی خودا، له بهر نه وه ی خو ی خودی هیزی خودایه!

بهر ده وام ده بین له نیجیلی مرقوس، به شی دوو، نو سراوی پیروز ده فهرموئ: (مارقوس ۲) ۱ پاش چند پوژیک عیسا هاته وه ناو که فهرناحوم، جا بیسترا که له ماله وه یه. ۲ خه لکیکی زور کو بوونه وه، به شیوه یه که له بهر دهر گاش شوین نه ما. نه ویش به وشه که بو یان دوه ووا. ۳ ئیفلیجکیان هی نایه لای، به چوار که س هه لیان گرتبوو. ۴ به لام له بهر خه لکه که نه یان توانی بیه نه لای عیسا. جا سهر بانی نه و شوینه یان هه لگرت که نه وی لی بوو، کونیکیان کرده وه و نوینه که یان شو پر کرده وه که ئیفلیج که ی له سهر بوو. ۵ کاتی عیسا باوه ری نه وانی بینی، به ئیفلیج که ی فهرموو: (کورم، گونا هه کانت به خشران.)

۶ هه ندیک مالیش له وی دانیشتبوون، له دلی خو یان دا بیر یان دهر کرده وه: ۷ (بوچی نه مه ناوا ده دویت؟ کفر ده کات! بیجگه له خودا کی ده توانیت گونا به خشییت؟) ۸ یه کسه ر عیسا به پوچی خو ی زانی له دلی خو یان دا ناوا بیر ده که نه وه، پیی فهرموون: (بوچی له دلتان دا

بیر له شتانه ده که نه وه؟^۹ کامیان ناسانتره، به ئیفلیجه که بللی: (ګوناها کانت به خشران)، یان بللی: (هسته، نوښته که ته هلگره و برې؟) ^{۱۰} به لام تاکو بزنان، کورې مروږف له سهر زهوی دهسه لاتی ګونا به خشینی هدی،... به ئیفلیجه که ی فرموو: ^{۱۱} (پیت ده لیم: هسته، نوښته که ته هلگره و برې مالوه). ^{۱۲} ته ویش به کسر هه لستا و نوښته که ی هلگرت و له برچاوی هه موویان چوه دره وه. به شیوه یه که هه موو سهرسام بوون و ستایشی خودایان کرد، وتیان: (هه رگیز شتی و امان نه بینوه!).

له م گیزانه وه یه، ده بینین که هیزی عیسا ته نها به وه سنوردار نه بوو جهسته ی یه کیکی نه خوش چاک بکاته وه، به لکو هیزی چاک کردنه وه ی دلې ګونا هباری که سه که چاک بکاته وه! عیسا، که وا پزیشکی مه زن بوو، زانی که وا کیشی سهره کی نه و پیاوه ئیفلیجه پیته ئیفلیجه که ی نه بوو، به لکو نه و ګونا هه ی له دلې دابوو. له بهر نه وه عیسا یه که م جار پیی فرموو، (کورم، ګوناها کانت به خشران). مالمه کان بیران له چی ده کرده وه کاتی عیسا وای فرموو؟ له گه ل خویاندا ده یان ووت، (عیسا کفر ده کات! که س ناتوانی له ګونا خوش بیته ته نها خودا نه بیته!). بیره کانیان به شیکي راست بوو و به شیکي ساخته بوو. نه وه راسته که که س ناتوانی له ګونا خوش بیته ته نها خودا نه بیته. به لام، کاتی مالمه کان پییان و ابوو عیسا کفر ده کات هه له یان کرد چونکه نه وه ی نه وان لیی تی نه گه یشتن نه وه بوو که عیسا نه وه شفیعه بوو که خودا نارديه خواره وه بو جیهان بو نه وه ی ګونا هباران پاک بکاته وه له گه ل خودا. عیسا وشه ی خودا بوو، بویه کاتی عیسا فرموو، (ګوناها کانت به خشران). نه و خودا خوی فرموو (ګوناها کانت به خشران!) په روه ردار عیسا ده نگی خودا بوو له سهر زهوی! و نه که ته نها نه وه، عیسا نه و که سه بوو که ده بوايه له دایک بیته و ژیانی خوی به خشی وه ک قوربانیه کی ته واو که سزای ګونا لاده بات تاهه تا. وه ک چون باوکیک دهسه لات ددهات به کورې ئیشی بو بکات و له باتی نه و قسه بکات، بویه خودا دهسه لاتی لی خوش بوونی ګونا هه ی به خشی به عیسا. لی خوش بوونی ګونا هه ی ته نها له په روه ردار عیسا دا دوزراوه ته وه. به لام مالمه کان باوه پیان به وه نه بوو. بویه، با به رده وام بین له خویندنه وه ی نایه ته کانی پاشتر: که عیسا له وئی تپده په پری، پیاوکی بینی له شوینی باجگری دانیشتبوو، ناوی مه تا بوو. پیی فرموو: (دوام بکه وه). ته ویش هه لستا و دواي که ووت، (مه تا ۹: ۹) کاتی له مالی نه و دانیشتبوو زور له باجگران و ګونا هباران له گه ل عیسا و قوتاییه کانی له سهر خوان بوون، چونکه زور بوون و دواي که ووتبوون. کاتی مالمه فریسیه کان بینیان وا له گه ل ګونا هبار و باجگران نان ده خوات، به قوتاییه کانیان ووت: (بوچی له گه ل باجگر و ګونا هباران نان ده خوات؟) که عیسا گوئی لی بوو، پیی فرموون: (له شساغ پیوستی به پزیشک نییه، به لکو نه خوش. نه هاتووم راستودروستان بانگ بکه م، به لکو ګونا هباران). (مه ر قوس ۲: ۱۵-۱۷)

به ووشانه، عیسا، پزیشکی مه زن، ویستی به مالمه کان نیشان ددهات که نه وان نه خوشن به رامبه ر خودا له بهر ګونا هه کانیان. به لام نه م ماموستا ئاینیانه ګونا هه ی خویان نه ده زانی. له راستیدا، په خنه یان له عیسا گرت له بهر نه وه ی نانی له گه ل باجگران و نه وانه ی به (ګونا هبار) ناسرابوون ده خوارد. به لام، بوون له گه ل ګونا هباران و چاک کردنه وه یان له ګونا هه کانیان نه و هویه یه که وا عیسا بوی له دایک بوو!

نه ی دهر باره ی تو، ده زانی که نیمه له دایک بوینه به نه خوشی کی سامناک به ناوی ګونا هه؟ نه و ګونا هه ی ناو ئیوه هوی نه وه یه که ده بیته بمری و پوو به پووی دادوهی خودای پیرور. به لام ستایش بو خودا، یه کی که هیه که ده توانی چاکت بکاته وه له ګونا هه کانی ناو دلته! ده زانی نه و که سه کیته؟ به لی، عیسا یه مسیحه - نه وه ی بی ګونا هه بوو و هاته جیهانه وه له پیانو پزگار کردنی نه وه کانی نادم له ګونا هه کانیان. به لام، پیش نه وه ی په روه ردار عیسا بتوانی دلته چاک بکاته وه له ګونا هه کان، ده بیته له پیشان بزنان که نه خوشن به ګونا هه. ته نها نه وانه ی ده زانن که نه خوشن ده چنه لای پزیشک. به هه مان شیوه، ته نها نه وانه ی ده زانن ګونا هبارن پوو له عیسا ده که ن، پزگار دهر له ګونا هه. عیسا بو نه و که سانه نه هات که وا پییان وایه راستودروستن، به لکو بو نه و که سانه ی ده زانن که ګونا هبارن.

خودا به‌ره‌که‌تدارت بکات کاتی به‌ ووردی سه‌رنجی ووشه‌کانی په‌روه‌رگاره‌ ده‌ده‌یت که به‌ مالمه‌کانی فه‌رموو:
له‌شساغ پێویستی به‌ پزیشک نییه‌، به‌لکو نه‌خۆش. نه‌هاتووم راستو دروستان بانگ بکه‌م، به‌لکو گوناها‌اران! (مارقوس ٢: ١٧)

گرنگترینی پرسیاره‌کانی ئەم وانه‌یه:

١. گویت ئی بوو جنۆکه‌که‌ی ناو پیاوه‌که‌ چی به‌ عیسا ووت؟
٢. مالمه‌کان بیریان له‌ چی ده‌کرده‌وه‌ کاتی عیسا وای فه‌رموو؟
٣. ئە‌ی ده‌رباره‌ی تو، ده‌زانی که ئی‌مه‌ له‌ دایک بووینه‌ به‌ نه‌خۆشیکی سامناک به‌ناوی گونا‌ه؟
٤. ده‌زانی ئە‌و که‌سه‌ کتیه‌ که ده‌توانی چاکت بکاته‌وه‌ له‌ گوتاهه‌کانی ناو دلت؟

پێگای راست و دروستی:

وه‌رزی خویننه‌وه‌ی کتیبی پیروژ

(٢٠١٦)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013
Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویننه‌وه‌ له‌ {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به‌خه‌ش کراوه‌ته‌.

به‌ره‌م هینه‌ر: کۆمه‌له‌ی پێگای راستو دروستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org